

[Søren Olesen.]

netop udfra den betragtning, at princippet bør være ligestilling, og at der kan være lige så god grund til at oprette et statsgymnasium det ene sted i landet som det andet. At jeg ikke ville dreje halsen om på de eksisterende gymnasier, fremgår deraf, at jeg sagde, at der til enhver tid er behov for et vist antal studenter til uddannelse til tjenestemænd og videnskabsmænd. At staten fra først af har taget sig denne opgave på, finder jeg ganske naturligt, og at der er statsgymnasier, som man ikke uden videre kan overgive til kommunerne, finder jeg også fuldstændig rimeligt. Men det, jeg mener, og som også er kommet til udtryk fra anden side, er, at man bør finde en linie, så at man ikke ensidigt tildeler enkelte egne af landet statsgymnasier, medens kommunerne må bære en stor del af udgifterne. Jeg har ikke sagt, at man ikke skulle oprette statsgymnasier i andre kommuner, hvis det er den linie, man vil følge; jeg har kun peget på de ulige forhold, der er tilstede.

Undervisningsministeren (Bomholt): Jeg hørte på det ærede medlems filosofi og søgte at finde vej frem til en linie i tankegangen. Det ærede medlem er altså principiel modstander af statsgymnasier, men jeg har forstået, at skulle der falde et enkelt statsgymnasium af til Hjørring, vil han ikke være absolut modstander af det.

(Kort bemærkning).

Søren Olesen: Ja, hvis vi skal have statsgymnasium de andre steder, mener jeg selvfølgelig også, vi skal have det i Hjørring.

Undervisningsministeren (Bomholt): Det kalder jeg et princip med huller i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Erhard Jakobsen: Jeg skal i overensstemmelse med de fremsatte ønsker foreslå, at lovforslaget henvises til et hurtigt arbejdende udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udladelse af at foretage opkrævning af de i loven om ordning af afløbsforholdene ved Ringkøbing fjord m. m. omhandlede lodsejerbidrag.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1971; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3071).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johs. E. Larsen: Det foreliggende lovforslag kan vel siges at være af ekstraordinær karakter, idet det går ud på, at staten skal eftergive pålignede bidrag til et beløb af 1,1 mill. kr., som de i Hvide Sande-anlæggene interesserede lodsejere frivilligt er indgået på at yde.

Efter at staten har investeret 4,6 mill. kr. i disse arbejder — der ifølge det i bemærkningerne til lovforslaget oplyste er kommet ca. 2-300 lodsejere tilgode, medens de interesserede arealer ialt omfatter 17 000 ha — er der opstået den højst beklagelige situation, at den lodsejerne påhvillende bidragspligt ikke lader sig opretholde, eller rettere sagt at hele sagen efterhånden har antaget en sådan karakter, at det er forbundet med store vanskeligheder at fortsætte opkrævningen af de pålignede bidrag.

Jeg kan ikke helt frigøre mig for den tanke, at man fra det offentliges side har givet sig altfor god tid i denne sag. Det måtte være indlysende, at der i løbet af så langt et åremål som det, der her er tale om, ville finde adskillige ejerskifter sted på de bidragspligtige ejendomme, og at der ville opstå vanskeligheder i forholdet til de nye